

N A Š D O M

„Vri Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izida vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo sastonj. Posebej naročen velja s poštnino vred eno kruno za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravištvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za ostanila se plačuje od navadne vrstice (prešt), če se enkrat nastane, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Okoli po svetu.

Avstrijski državni zbor se snide zopet dne 16. novembra. Ministerski predsednik baron Gauč hoče, da se državni zbor izreče proti ločitvi Ogrske od Avstrije in da mu dovoli denarja za nadaljno vladanje. Verjetno je, da to deseže, mnogo več pa skoraj gotovo ne, kajti avstrijski poslanci se gotovo stepejo ali vsaj sposvadijo, če so več časa skupaj.

Reka je za Trstom najvažnejše pomorsko mesto na vzhodni obali jadranskega morja. Reka je bila hrvatsko mesto, a Madjari so jim mesto mirnim potom vzeli. Ogrska vlada je imenovala svojim namestnikom v Reki pred kratkim bogatega grofa Saparija.

Na Ogrskem je pri zadnjih volitvah prišla v državni zbor taka večina, ki moče z Avstrijo nič skupnega nego samo cesarja. Naš cesar pa bi vsaj rad, da bi tudi vojska kakor dosedaj bila skupna. Ker večina v to ni privolila, imenoval je cesar barona Fejervarija ministerskim predsednikom, ki bo skušal razdreti sedanjo večino. Da ljudstvo voli njegove pristaše, bo mu ponudil splošno in enako volilno pravico ter mnogo gospodarskih in političnih preosnov. Ali se mu to vse posreči ali ne, nam je Slovincem vseeno.

Marijina svetinja.

(Povest. Priobčil Jožef Razboršek)

Župnik iz neke prijazne fare se spreha zvečer po svoji sobi gor in dol ter bere brevir, svojo vsakdanjo dolžnost. Kar potrka nekdo na vrata. „Notri“, oglasi se prijazen glas župnikov. V sobo vstopi nek deček ter prosi, da bi nesli zadnjo popotnico bolnemu Rudolfu, ki se je vendar spreobrnil ter se želi z Bogom poravnati, predno gre iz tega sveta.

„Pa, kolikor mogoče hitro, gospod župnik, ker bolnik je slab od hudih bolečin.“ Nato deček odide.

V tem pa se je nebo stemnilo in začelo je grmeti. Kmalu pa se je usipal dež, kakor bi lil iz škafa. Duhovnik se je odpravil z Najsvetejšim k bolniku. Domači so mu branili, češ, naj se zvedri, a on se ni dal oplasiti, rekoč: „Naročeno mi je, da moram hiteti, in to je tudi moja dolžnost. Deček cerkovnikov naj gre z menoj.“

Kmalu sta na potu. Do tja je bila cesta, po kateri je bilo dobro uro hoda, a čez gozd pa je vodila bližnica, po kateri se je prišlo pol ure. Vihar je divjal vedno

Norveška država je doslej imela istega vladarja kakor švedska. Nekatera nespornost nagnjena pa so nagnila Norveško, da se je popolnoma ločila od Švedske ter se samostojno uredila. Za kralja so si Norvežani izvolili danskega princa Kristijana Friderika Karola, ki bo pod imenom Hakon IX zasedel norveški prestol. Novozvoljeni kralj je drugi sin danskega prestolonaslednika, rojen 3. avgusta 1872. Poročen je s princezino Maud, hčerjo angleškega kralja Edvarda, ki je štiri leta starejša nego njem soprog.

Na Ruskem se začenjajo zopet nemiri in strašnejši kot kedaj poprej. Delavci vsepovsodi ustavljajo delo, silijo tudi uradnike, da ne smejo izvrševati svojih poslov, ljudstvo hodi po ulicah ter ropa, mori in sežiga. Kaj je tega krivo? Na Ruskem nima ljudstvo nobenih pravic, državni uradniki pa vse pravice. Državni uradniki so svoje pravice izrabljali, ljudstvo pa se ni moglo braniti in sedaj dela revolucijo proti celemu državnemu ustroju. Ljudstvo tlačiti, nikjer ni dobro, ampak čim več pravic se mu daje, tem bolj se zaveda svoje naloge, da mora tudi samo varovati obstoj svoje države.

Zato se ne bo nihče čudil, da na Avstrijskem pametni politiki zahtevajo v zadnjem času splošno volilno pravico za

državni zbor in deželne zборе. Kdor dela, je državi koristen in mora vsled tega tudi imeti v njej svoje pravice. Zato pa ne gre, da bi isti, ki največ delajo, bili izključeni od političnih pravic. V državnem zboru so zato slovenski poslanci, razven kranjskih liberalcev, glasovali za to, da se v Avstriji uvede splošna volilna pravica.

Na Kranjskem je deželni zbor imel samo eno sejo. Katoliško-narodni poslanci so stavili predlog, naj se uvede za deželni zbor splošna in enaka volilna pravica. Liberalci in Nemci premišlujejo, kaj bi k temu rekli. Če ne privolijo, bodo katoliško-narodni poslanci razbili deželni zbor.

Na Štajerskem je letos mirno v deželnem zboru. Slovenski poslanci so stavili že več predlogov, ki se dotikajo naših gospodarskih in narodnih zadev.

Tudi v koroškem deželnem zboru je mirno. Slovence zastopa zelo častno deželni poslanec Grafenaur. Kdor zasleduje njegovo delovanje, mora obžalovati, da ta izvrstna moč ni bila izvoljena v državni zbor.

Mladinska organizacija.

K „Slov. kršč. soc. zvezi“ so nadalje pristopila sledeča društva: Katol. slov. izobraževalno društvo pri Sv. Pavlu pri Preboldu. 34. Gospodarsko in bralno

buje, a vendar jo ubereta po bližnici skozi gozd. Burja je grozno razsajala; še huje pa je delala v gozdu. Tu je vihar odkrhnil debelo vejo, tam z korenino izruval močno deblo.

„Jaz ne morem več naprej“, zdihne deček.

„Pa se vrni“, reče župnik, „in pojdi domu; jaz moram naprej“, in šel je...

Naposled pride ves utrujen že blizu, kar mu nenadoma neki tujec v dolgo črno suknjo zaviti in z globoko na čelo potisnjenim klobukom zapre pot. Župnik hoče mimo, a tujec stopi pred njega rekoč: „Prepozno pridete, velečastni, ravnokar je Rudolf umrl.“

„Že umrl“, začudi se župnik, ki pa mu ni nič kaj ngajala tujčeva zunanost, še manj pa to, ker mu je tako na lepem zaprl pot ter mu ni pustil naprej; zato mu tudi ni veliko zaupal. „Morda je še pa kaj življenja v njem“, reče župnik ter hoče naprej, „če že drugega ne morem, pa vsaj pomolim par očenašov za njegovo dušo.“

A tujec zarohni nad njim: „Vrni se, ako ne, rabim silo!“

Župnik reče, da mu nikdo ne more braniti k umirajočim, ki ga kličejo na

pomoč, ter skoči na stran in hiti naprej. A lopov ga kmalu dohiti, v njegovih rokah se zablišči svetlo bodalo, s katerim zamahne proti župnikovim prsim. Duhovnik glasno vzdihne ter se zgrudi na zemljo.

Lopov prime župnikovo truplo ter ga zavleče nekoliko v stran. Nato zbeži.

Sedaj pa poglejmo k bolniku. Rudolf leži na postelji ter se ozira, ali že pride kmalu duhovnik. Rad bi popravil nekoliko kar je zakrivil, in to ni bilo lahko in zakaj ne? Po krivici, proti posledni volji očetovi prilastil si je posestvo na ta način, da je med očetovo boleznijo podkupil nekega služabnika, ki je izmaknil očetu oporoko, katero je potem uničil, ko je bral, da bi imel mlajši brat pravico do posestva, on pa da bi imel le nekaj vžitka od njega. Služabnika, ki je zmaknil oporoko, je potem on k sebi vzel. Ni mu bilo sicer veliko za njega, a znebiti se ga ni mogel, ker se je bal, da bi prišla sleparija na dan. Tako je prišel do posestva, po krivici, kajti oče je kmalo potem umrl. Ker niso našli nobene oporoke, prisodili so po postavi posestvo starejšemu bratu. Dokler je bil zdrav, si je vest dušil z rajanjem, razveseljevanjem, z obilno pijačo; zato se mu je pa tembolj

društvo v Rogatecu. 35. Kmetijsko bralno društvo v Starem trgu tik Slovenjgrada. 36. Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuja. 37. Katol. slov. izobraževalno društvo v Skalab. 38. Katol. slov. izobraževalno društvo „Edinost“ pri Sv. Juriju v Slov. goricah. — Nadaljne pristopne izjave sprejema Fr. Sal. Gomilšek, tajnik pom. odbora, p. Sv. Benedikt v Slov. gor.

Dekanijski odbori „Zveze“ v smislu sklepa na mariborskem shodu so se osnovali doslej za dekaniji Dravsko polje in Sv. Lenart v Slov. gor., skujejo se za dekaniji Škale in Rogatec. Sledile jim bodo kmalu tudi ostale dekanije. Prihodnjič približno poslovnik za dekanijske odbore. Na delo torej, zima je tu!

Sv. Peter v Goraji Radgoni. Tretje četrtletno poročilo o delovanju naše Dekliške zveze: Zveza je priredila v tretjem četrtletju tri poučne shode, se udeležila dekliškega shoda pri Sv. Treh Kraljih, sodelovala s pevskimi točkami pri veselici in vprizorila eno igro. Na poučnih shodih, kateri so bili prav dobro obiskani so govorile: Naši narodni grehi, R. Müller, Aiša, junaška arabska mati, R. Hamer, Kedo je sovražnik našega naroda, M. Osojnik. Deklamacije so bile: Slovenka, N. Zemljič. Kazen nesprave, N. Fras, Znamenje, R. Zemljič. Domovini, R. Kovačič, Blagovestnikom, T. Hrašovec. Marijino življenje, M. Zemljič. Dekliškega shoda pri Sv. Treh Kraljih se je udeležilo 150 deklet z vlč. g. župnikom. Na shodu sta govorile dve dekleti: R. Kovačič: Kako imenitni so ti shodi. R. Zemljič: Kake lastnosti mora imeti dobra Slovenka. Pri veselici bralnega društva 17. septembra je Zveza predstavljala gnojivo in podučljivo igro „Na Marijinem sreču“. Vse igralke so jako dobro rešile svoje vloge. Rezika Müller je deklamovala pesem „Naš čolnič otmimo“. Tudi mešan zbor je jako dobro nastopal, tako da so morali nekatere pesmi ponavljati. Dne 6 avgusta je odstopila voditeljica Dekliške zveze Tončka Kovačič. Voditeljstvo je prevzela namestnica Tončka Hrašovec. To je kratko poročilo o delovanju naše Dekliške zveze. Vkljub vsem sitnostim, katere je imela „Zveza“, še vendar lepo na-

vzbujala sedaj, ko mu je Bog poslal hudo bolezen; začel je razmišljati o tem in onem, začel se je tresti kakor šiba na vodi. Rad bi se bil spravil z Bogom, pa še to mu ni bilo lahko, kajti služabnik ga je vedno nadzoroval.

Vendar se mu je posrečilo, skrivaj naročiti fantu, ki je petem tudi dobro opravil svoj posel. Lopov, kakor smemo imenovati služabnika, pa je vendar zvedel, kaj se godi. Sedaj ni vedel, kaj naj počne, ker če pride duhovnik, je vedel, da bo on kaznovan, ker Rudolf bo gotovo vse izdal.

Sklenil je, da duhovnik ne sme blizu, če ne bo šlo z lepa, pa z grda; če ga prav umori, saj ne bo nihče vedel. In to je, kakor smo že slišali in kakor je tudi sam mislil, storil. Toda čudna so pota Gospodova. Bog je hotel drugače.

Ko je zavlekel truplo župnikovo v stran, šel je zopet k bolniku. Že je bil precej časa v hiši, ravno je mislil, kam bi ponoči pokopal župnikovo truplo, glejte čudo: — v hišo stopi župnik z Najsvetejšim na prsih. Kakor strela z jasnega neba ali pa še bolj je osupnil ta prizor lopova. Vedel ni, kaj se godi, tako je bil zmeden. Zbere vse

prednje. Dekleta le tako naprej! — Nežika Zemljič, tajnica dekliške zveze.

Dekliška zveza na Dobrni je na izvanrednem obnem zboru izvolila novi odbor: A. Podvršan, voditeljica, N. Božnik, namestnica, M. Rihtar, tajnica, N. Rihtar, blagajničarka, N. Mastnak, knjižničarka. Dne 22. oktobra je imela zveza redno mesečno zborovanje. Prednašala je K. Vebar, deklamirale N. Rihtar in N. Kolenc. Pevski zbor je zapel pesmi „Studenčku“ in „Slovenka“.

„Mladeniška zveza na Dobrni ima prihodnjo nedeljo svoj mesečni podučni shod. Na dnevnem redu so govorniške vaje in „občinski red“. Mladenci, vdeležite se zborovanja!

Knjigovodstvo. — Zdravilstvo. — Zakonodajstvo.

Govoril gosp. pravoslovec Mastnak, član slov. katol. dijaškega društva „Zarja“, na obnem zboru Slov. krščanske socialne zveze dne 4. septembra v Mariboru.

I. Knjigovodstvo. Ne mislim knjigovodstva, kojega se poslužujejo veliki trgovci in veleobrniki, ampak knjigovodstvo, popolnoma enostavno, ki je potrebno za vsakega kmeta in navadnega obrtnika. Za vse to zadostuje majhna knjižica, v katero si obrtnik ali kmet zapisuje svoje izdatke in svoje dohodke, v kateri si zabeleži vse, kar je storil v prid svojemu gospodarstvu, oziroma obrti. In zakaj vse to? Iz raznih razlogov je potrebno tako knjigovodstvo. Na podlagi gospodarske knjige, v katero naj bi kmet natančno zapisoval skozi celo leto, boče on najboljše spoznal one vire, ki mu bodo prinašali največ dobička, spoznal bo pa tudi one luknje, ki kmetu požro največ denarja. Tako si lahko pomnoži dohodke in zmanjša izdatke.

Še pomealjveje je knjigovodstvo za obrtnika, kakor tudi za malega trgovca. Tu je treba posebne natančnosti. Premnogokrat se komu krivično naloži osebni dohodninski davek; temu se lahko opomore z natančnim knjigovodstvom, po katerem se lahko razvidijo vsi izdatki in dohodki ter končno čisti donesek.

svoje moči ter nagloma zapusti sobo. Naglih korakov izgine v gosto zaraščeni gozd.

Bolni Rudolf se skesano obtoži svojih grehov ter tako očiščen prejme njega, ki je nedolgo potem bil njegov, upajmo milostljivi sodnik. Kajti že med molitvijo, ki mu jo je narekoval duhovnik po svetem obhajilu, je izdihnil svojo dušo.

Duhovnik se odpravi; ali kakor hitro stopi čez prag, zgrudi se od prevelike slabosti zopet na tla.

Ljudje, ki so to videli, leteli so k njemu. Opazili so, da je krvav, zato so hitro poslali po zdravnika, ki je župnika vzdramil iz nezavesti ter mu preiskal rano. Izjavil je, da je rana na prsih prizadeta z bodalom, a nevarna ni, ker se je bodalo zadelo v svetinjico, katero je imel župnik na prsih.

Vsi so hvalili Marijo, ki je tako čudovito ohranila župniku časno, Rudolfu pa večno življenje.

Zločinca so kmalo potem prijeli ter mu prisodili ječo, iz katere pa ni več prišel. Tudi on se je spokoril tor skesan šel pred večnega sodnika.

Ker nima ravno naše ljudstvo vsled pomanjkanja obrtnih šol priložnosti, učiti se knjigovodstva, je pač nujno potrebno, da bralna, oziroma izobraževalna društva prevzamejo to nalogo ter s podučnimi kurzi podajo priprostemu ljudstvu nekaj jasnih, elementarnih pojmov o vprašanih, tičočih se vodstva gospodarskih knjig.

II. Zdravilstvo. Snov o zdravilstvu (higijeni) je tako obširna, da se moram pri tem kratko odmerjenem času ozirati le na najbolj enostavne točke. Govoril bom nekaj besed 1. o higijeni stanovanja. 2. o higijeni hrane in 3. o higijeni dela.

1. Stanovanje naj bo po možnosti prostrano, svetlo in suho. Snaga spada med prve pogoje za zdravo stanovanje. Sobe je treba zračiti — pozimi — poleti — kako? Pri hiši je treba zdrave vode. Skrbeti je za dobro kanalizacijo, in ravno na to se pri našem kmetu zelo malo gleda.

Hrana mora biti za delavca tečna in mora preiti tudi v kri. Kuhati se mora lahko prebavljivo in okusno in gledati na to, da v njej ni škodljivih snovi. Vsakdo pač ve, da je jed le do nasičenja človeku koristna, kar je več, škoduje. Tudi na temperaturo hrane je dobro paziti. Zelodce ne prenaša ne prevroče, niti premrzle hrane. Navadno naj se temperatura hrane, ki jo človek vžije, suče med 7 do 35 stopinj C., za dojenčke med 25 in 40 stopinj C. Povdarjati je tukaj tudi važnost ogledovanja mesa, ki ima večkrat mnogo škodljivih snovi v sebi.

Pridnost pri delu je le hvalevredna, vendar je treba tudi tukaj gledati, da človek ne dela čez svoje moči. V tovarnah se to večkrat zgodi. Delo čez uro. Gledati je na počitek in na redno spanje. Kolike važnosti je kopanje po delu, mi ni treba povdarjati, vendar se ravno v tej točki največ greši. Poleti naj bi se delavec kopal povprečno vsak dan, pozimi dvakrat ali vsaj enkrat na teden. Premladih otrok se ne sme navajati k težkemu delu, ker jih isto degenerira in zaostanejo v telesnem razvitku. Pri delu se okrepijo le nekatere mišice in to enostransko razvijanje škoduje organizmu. Delavec je v zgornjem delu močan, v spodnjem pa slab. Treba je torej tudi delavcem telovadbe.

Mi Slovenci, ki smo že od nekdanj vedno v boju z nasprotniki, bodisi da smo se bojevali z roko, bodisi z duhom, mi potrebujemo čvrstih in čilih ljudi, bodisi na duhu i na telesu. Ker pa po nekem starem pregovoru prebiva le v zdravem telesu zdrava duša, je najprej gledati na telesno zdravo in razvitek, potem je mogoč tudi duševni napredek. Zdravniki naj bi šli med ljudstvo in tam predavali, da bi tako ohranili ljudi pred to in omo boleznijo.

III. Zakonodajstvo. Mi živimo v času in pod razmerami, ko se je več ali manj vsakemu baviti s postavami. Ne samo jurist, ampak vsak priprost človek mora vsaj v največjih potezah poznati zakonodajstvo, v prvi vrsti domače, občinsko in deželno ter tudi državno. Za vsakega kmeta in obrtnika je treba, da pozna občinski red, volilni red, obrtni red, da se poučuje o postavah in zakonih, ki so izdani za deželo, v kateri prebiva. Treba je, da ve, kaj so občinski zastopi, kaj okrajni zastopi; da ve, kakšno nalogo imajo naši poslanci v deželnem in državnem zboru. Znano je, da nevednost v postavah ne opravičuje, da se človek ne sme izgovarjati s tem, da te ali one postave ni znal, da o tem zakonu ni

vedel. Potrebno je torej, da se ljudje seznanijo s civilnim in kazenskim pravom, vsaj kolikor zahtevajo vsakdanje potrebe.

Jako važen je tudi pouk v spoznavanju blaga. Naša konsumna in kmetijska društva uspevajo tu in tam precej slabo. Glavni vzrok je iskati v tem, ker nimamo pri takih društvi nastavljenih strokovnjakov voditeljev, ker se nakupi mnogo slabega blaga, ki ne gre v denar.

Kjer je mogoče, naj bi se uvedel tudi pouk o kuhi in gospodinjstvu. To je naloga naših olikanih žen in gospoj. Pri drugih narodih je v tem oziru drugače. Oni imajo šole, imajo poučne tečaje, kjer so od dežele ali od države nastavljene za poučevanje potrebne moči. Pri nas se vse to neodpustljivo zanemarja. Priproste deklice nimajo priložnosti, pričeti se kuhe in gospodinjstva, razun, če gredo v mesto, kar je spojeno z velikimi stroški.

Veliko je torej dela na polju narodne izobrazbe. Kakor je dolžnost priprostega ljudstva, da si pridobi naklonjenost onih ljudi, ki mu lahko podajo duševne brane, tako je sveta dolžnost teh zadnjih, ki so izšli iz naroda in se pričeli temu ali onemu, da gredo zopet med ljudstvo in mu dajo svoje duševne moči na razpolago. Probuja slovenskega naroda in njega povzdiga bode gotovo najlepše plačilo vsem onim, ki so delovali med narodom in ga budili. (Plosk).

Razne novice in druge reči.

Naše misli. Srčno smo se radovali vsako leto prvih snežink, ki so nam z višav priskakljale naznaniti, da je vse vladarske posle čez naravo prevzela stroga zima. Toda vse ob svojem času! Letos pa so nam te bele poslanke zime prišle prezgodaj in njih mehko božanje smo občutili kot vsiljivost. Pregnale so nam drago jesen, ki še ni mogla iztrati vseh darov iz svojega bogatega naročja. Kako ljubimo jesen v naših južnih krajih! In ne samo, ker je darežljiva, jo ljubimo, ampak tudi, ker je pri nas tako mila, tako prijetna! Z mehko roko nas vodi skozi jasnočiste svoje dneve in z vabljivim smehljajem nam ponuja celo naravo za uživanje. Mi ljubimo jesen v naših južnih krajih! In v otožnost se nam potaplja srea, ko se zbirajo ptice selivke s poslavljajočimi se pesmimi okoli naših hramov, da polete proti jugu. Mi vemo, da se jesen umika starki zimi in da je kmalu ne bo več med nami. Letos pa je narava tako skop ravnila z jesenjo. Z Bogom, ljuba jesen! Krvavo je bilo solnce, ko so se nekdanj v davnih časih slovenski kmetje vzdignili z crožjem zoper svoje tlačitelje. Nekateri zgodovinopisci so baje videli tako solnce. Krvavo solnce se vozi te dni tudi po ruskem nebu. Odsvita se v njem rudeči plamen ruskih domov in kri ruskih državljanov! Tlačeno je bilo rusko ljudstvo, sedaj pa si svoboda z mečem in ognjem dela pot v širno Rusijo! Kakor zamolko vrenje in bobnenje deročih povodnji, tako strašno zvonijo vesti o ruskih dogodkih na naše uho. Naj Bog vodi k pravi sreči veliko Rusijo!

Slovenska poljedelska šola na Sped. Štajerskem. V štajerskem deželnem zboru je deželni odbor predložil poročilo glede ustanovitve poljedelske šole za slovenski del dežele. V to svrhu hoče deželni odbor kupiti v Št. Juriju ob juž. žel. posestvo zakoncev Jurija in Jere Pisanec, ki znaša 30 hektarjev, 2721 štirjaških metrov v površini ter posamezne na to zemljišče meječe njivske

in travniške parcele v površini 17 hektarjev, 625 štirjaških metrov, da postavi tam poljedelsko šolo, če bo cena primerna in je dovolj vode pri rokah. Ako se posreči odboru kupiti to posestvo, se hoče obrniti na e. kr. vlade za prispevek za ustanovitev in vzdrževanje šole ter se bo o tem predmetu v prihodnjem zasedanju deželnega zbora poročalo. Ako pa se bo videlo, da Pisančevo posestvo v Št. Jurju za to ni prikladno, hoče pa — dalje poizvedovati, kje bi se dobil primeren prostor.

„Narodni kolek“. Po Štajerskem in Koroškem se je moralo za vsako dopisnico, ki ima na naslovni strani prilepljen kolek „Družbe sv. Cirila in Metoda“ v zadnjem času na nekaterih poštah plačati globa 15 vinarjev. Isto je veljalo za „Wehrschatzmarke nemškega „Südmarkvereina“. Sedaj je trgovsko ministrstvo odredilo, da je prilepljenje znamk ali kolekov v dobrodelne ali društvene namene na prednji strani pisem ali dopisnic dovoljeno.

Ptujski gospodje hočejo zvišati pristojbino za vago! To je zopet udarec za kmeta in obrtnika.

Čudno, čudno! G. D. Tombah, trgovec v Št. Vidu, je naznanil po različnih časnikih, da ima pristno štajersko vino in mošt na prodaj. Toda to ni nič čudnega, vsak marljiv trgovec dela tako. Čudno je le to, da „Štajerc“ g. Tombaha zaradi tega v zadnji številki strastno napada, posebno ker je naznanilo bilo tudi v nemškem koroškem listu „Freie Stimmen“, češ, kaj ima Tombah celo po nemških listih naznanjati svoje vino! Čudno, čudno! „Štajerc“ vedno priporoča nemščino, če pa se je kdo posluhuje v svojo korist, pa ga grdo in podlo napada. Kaj torej hoče „Štajerc“ pravzaprav? Svoje bralce zmečati in neumne storiti, kateri še niso!

Sv. Lovrene v Slov. ger. Med poštenimi ljudmi se pošteno govori, le ničvredneži in paglavci se počutijo srečne, če slišijo nesramna zmerjanja. Hudo nas je torej zabolelo, ko smo čitali v zadnjem „Štajercu“ dopis, v katerem se prav pobalinsko napada naš g. poštar in njegova družina. Gospod poštar Koser in njegova družina so častivredni ljudje, vsak pošten človek jih spoštuje in zaradi tega nismo niti mislili, da bi mogel kdo tako podlo pisati kakor je bilo čitati v zadnjem „Štajercu.“ Res, sedaj smo popolnoma prepričani, da so Štajercijanci zavrženi ljudje, v katerih ni več iskre poštenja! Zato tudi upamo, da se g. Koser zaradi pisave takih ljudi ne bo vznemirjal. Samo neko vprašanje imamo na ptujskega župana g. Orniga! Ali vi odobrujete, da se v vašem listu dogajajo tako lopovski napadi na poštene ljudi? Ali ne boste vendar enkrat storili potrebnih korakov, da se v vašem listu piše kračansko in dostojno, ne pa tako strupeno in pobalinsko kot dosedaj? Zadnji čas je, g. Ornig, da storite svojo dolžnost!

Zopet slovenska zmaga. Pri volitvah v okrajni zastop šentlenski je z veliko večino zmagala slovenska kmečka stranka. Pri volitvi v veleposestvo so napeli tržani in njih privrženci, izdajalci kmeta in domovine, vse sile, da bi prodrli. Agitirali so strastno, hoteli so kar prisiliti nekatere veleposestnike. Pred volitvijo so se še bahali, da bodo zmagali, toda prepadeni in prestrašeni so poslušali izid volitve. Kandidati kmečke stranke so dobili 72—74 glasov, dočim so dobili kandidati posilincev komaj 20—32 glasov. To je bila častna in slavna zmaga. V skupini kmečkih občin

si posilincevi niso upali niti voliti, tako hudo jih je porazila zmaga v veleposestvu. Vzela jim je ves pogum zavest, da so tako padli, da ne bodo mogli nikdar več vstati. Novi okrajni zastop bo skrbel kakor dosedanj, za slovenske kmete, ne pa da bi plačeval tržanom kanale in polne okradene kase, kakor so si nekateri želeli. Katoliško slovenski kmetje so zato tako častno zmagali, ker so bili edini in dobro organizirani. Zmaga je sedaj lepo plačilo za tamošnje rodoljubne voditelje, ki so dosegli s to organizacijo tako nepričakovano slavno zmago. Naj bi jih posnemali vsi okrajni! Naprej slovenska vzajemnost in organizacija! Kakor grob pa še molči o teh volitvah ljubi — „Štajerc.“ Ehje, zakaj neki?

Ljutomer. Sa poschjo foljo, lupi Nasch dhom, pri nas se je sghodilo nekaj nenaavadnega. Dosdaj nismo imeli pravih Nemsev v Luthomeri, ampak same nemschurje, sdhaj pa nas je dholetela velika srecha, da sta se naselila dva prava Nemsa med nami, tho stha namresch „I. Boschitz und F. Kozzuan, Anfertigung von Herren-Kleidergarde robe nach Mass.“ Thodha, lupi Nasch dhom, ne femo, kako bosta ishajala, ker sta Nemsa, ni pa sami Slovenci. S thema dvema se pasch ne bomo moghli smeniti. Adijo, Nasch dhom!

Braslovče. Niti do gleznja ne segajo Štajercijanci našem mil. gospodu kamoniku Bohincu, kar se tiče značajnosti in človekoljubnosti, a tudi njega niso pustili pri miru. V zadnji številki pa mora „Štajerc“ z ozirom na postave prinesiti popravek, v katerem je brafi, da se je o mil. g. kamoniku Bohincu celo navadno in nizkotno zlagal!

Debje pri Planini. Laž ima kratke noge! Za to mora, po postavi prisiljen, zadnji „Štajerc“ vse preklicati, kar je lagal čez dobjanskega gospoda župnika. Le izprideni ljudje še verjamejo takemu listu!

Dobrna pri Novicerkvi. Ponesrečila je na Dobrni 4letna Marija Rebernik p. d. Križečnik. Mati jo je djala na ognjišče, in ko jo je za trenutek pustila samo, vnela se ji je obleka. Vsled opeklin je deklica umrla.

Gradec. Dne 19. oktobra je prenehalo biti na tuji zemlji, daleč od svojih, blago srce mladega lavantinskega duhovnika č. g. Fr. Čučeka, kaplana v Dramljah, ki je umrl v bolnici usmiljenih bratov v Gradcu. Smrt mladega gospoda je tem bolj žalostna, ker je tako tragičen njegov konec. Rajniki je obiskal jeden teden popreje svoje roditelje pri Sv. Rupertu v Slov. ger., in je ob tej priliki šel dne 12. oktobra z večjo družbo doma na lov. Ko postavi puško na zemljo in se z levico nasloni na cev, se puška sproži in strel mu rani spodnji in zgornji del leveice, ne da bi mu kost poškoval. Čeprav je rana zadetega hudo skelela, je vendar ostal trden in pri zavesti. Ko mu pa ni odleglo, marveč vedno huje prihajalo, so ga prepeljali domači v pone-deljek nato v Gradec k usmiljenim bratom. Toda zdravnik, sicer jako skušen operater, dr. Luksch, je takoj izjavil, da ni več pomoči, kajti kri je že bila preveč zastrupljena vsled od strela odtrganih koscev sukne in drugih tvarin, ki so ostale v rani. Vendar še je poskusil najskrajno sredstvo, odvzel je gospodu roko — pa žalibože zastoj. V četrtek, dne 19. ob dveh popoldne je mladi gospod zročil po prejetih svetih zakramentih svojo dušo v roke svojega Stvarnika. Pogreb se je vršil v nedeljo, dne 22. okt. popoldne ob pol 5. uri. Vodil ga

je župnik duhovnije, kjer se je rajniki rodil, č. g. Ivan Pajtlar od Sv. Ruperta v Slov. gor., ob spremstvu devetero duhovnikov, med katerimi so bili nadaljni č. gg. Eferl, kaplan na Ponkvi, Srebre, kaplan na Laškem, Tratnik, kaplan v Trbovljah, Kramer, kaplan na Prihovi in o. Bern. Šalamun, minorit pri Sv. Trojici v Halozah kot zastopnik strica rajnega, preč. g. o. Ernesta Čuček, umirovljenega župnega opravitelja, sedaj v Ptuj. Za krsto, kojoj so vlekli štirje vranci, so stopali sorodniki, žalostni oče in mati, sestre in brati pokojnikov, moleči po ulicah nemškega Gradca — slovenski, kar se ne sliši vsaki dan v Gradcu. Rajniki gospod je pokopan na velikem centralnem pokopališču. Svetila mu večna luč! Njegove domače pa tolaži usmiljeni Bog!

* * *

Grafenauer je izvoljen! Pri državnoborski volitvi v celovškem in velikovškem okraju so se godile velike sleparije. Slovenci so zbrali posamezne slučaje in izračunili, da bi imel g. Grafenauer okrog 30 glasov večine. Po pravici bi torej moral biti Grafenauer poslanec, ne pa Seifric. Slovenci se bodo pritožili na državni zbor in če tam zmaga pravica, bo g. Grafenauer poklican v državni zbor. Koroški kmetje pa se naj že na vsak način navdušujejo za prihodnje volitve, ki bodo drugo leto. Takrat mora biti zmaga naša!

Kako smo volili? Naše bralce bo zanimalo, kako so se oddajali glasovi pri dopolnilni državnoborski volitvi l. 1905. za volilni okraj Celovec-Velikovec in koliko smo napredovali ali nazadovali od državnoborskih volitev 1903. Če smo nazadovali, kaže znamenje —, če smo napredovali, kaže znamenje +.

	Oddani glasovi	Grafenauer	Seifritz	Napredek od l. 1903
Djekše	56	38	18	— 1
Grebinj	117	59	58	+ 7
Pustrica	37	13	24	+ 7
Ruda	62	38	24	+ 28
Št. Peter	68	46	22	+ 10
Tinje	34	7	27	—
Važenberg	102	45	57	+ 13
Velikovec	20	10	10	—
Vovbre	76	38	38	—
Velikovški okraj	572	294	278	+ 64
Št. Danijel	46	42	4	+ 14
Bistrica	150	147	3	+ 58
Tolsti vrh	65	63	2	+ 4
Guštanj	100	11	89	+ 11
Kotlje	43	39	4	+ 6
Libeliče	83	73	10	+ 26
Libuče	119	91	28	+ 40
Mizica	47	22	25	—
Blato	104	102	2	+ 21
Prevalje	140	103	36	+ 13
Švabek	29	28	1	+ 1
Črna	66	37	29	+ 7
Pliberski okraj	992	758	233	+201
Dobrlavas	149	71	78	— 9
Globasnica	97	66	31	— 5
Galicija	63	30	33	+ 4
Rekarjaves	102	74	28	+ 13
Škocijan	69	60	9	+ 1
Žitaraves	95	31	64	— 18
Dobrovaški okraj	575	332	243	— 14
Bela	121	108	13	— 20
Jezerko	22	22	—	— 4
Kapelski okraj	143	130	13	— 24

	Oddani glasovi	Grafenauer	Seifritz	Napredek od l. 1903
Goričica	69	3	66	+ 3
Žrelec	60	12	48	+ 5
Grabštanj	81	9	72	— 4
Trdnjavas	27	6	21	+ 5
Hodiše	83	61	22	+ 8
Kotmaravas	82	36	46	+ 13
Kriva vrba	34	7	27	+ 2
Dhorše	30	6	24	+ 4
Bilčovs	54	48	6	+ 4
Žihpolje	42	8	34	— 2
Gospasveta	60	15	45	+ 7
Šmartin p. Celoven	31	10	21	— 2
Dholica	60	23	37	— 6
Medgorje	50	16	34	— 14
Blatograd	62	3	59	+ 1
Vesca Zgornja	34	33	1	+ 5
Otmanje	29	8	21	+ 8
Št. Peter	27	2	25	+ 1
Št. Peter pri Cel.	51	1	50	— 1
Pokrče	52	9	43	— 6
Dole	28	2	26	+ 2
Poreče	43	7	36	— 1
Radiše	53	41	12	+ 15
Št. Rupert	67	6	61	+ 5
Škofice	74	68	6	+ 10
Št. Tomaž	70	9	61	+ 2
Tigrče	25	5	20	+ 4
Vetrijaj	63	13	50	+ 3
Otok	30	8	22	—
Celovski okraj	1471	475	996	+ 71
Albeck	44	19	25	+ 1
Glanegg	24	5	19	+ 1
Gnesau	64	22	42	— 3
Himmelberg	98	35	63	— 18
Kl. St. Veit	22	19	3	— 15
Maria-Feicht	21	10	11	— 2
Ossiach	64	31	33	+ 1
Reichenau	53	1	52	— 20
Sittich	22	9	13	— 11
Steindorf	72	10	62	— 2
Steuerberg	55	1	54	— 1
Tauchendorf	11	6	5	+ 6
Št. Urban	49	4	45	— 1
Waiern	72	8	63	— 1
Trški okraj	671	180	490	— 65
Celi volilni okraj	4424	2169	2253	+233

Sv. Višarje. Visok obisk je doletel našo slovečo romarsko cerkev. V soboto, dne 21. oktobra ob 7. uri zvečer je prišel s svojimi služabniki saksonski kralj Friderik August, ki ima okoli Trbiža velikanski lov, na Sv. Višarje. Po večerji je prenočil v tukajšnji gostilni. V nedeljo je bil ob 7. uri pri sv. maši s prisrčno pobožnostjo. Po sv. maši se je podal na lov na divje koze v Zajezero. Kralj Friderik August je izmed kronanih glav, ki je opravil na Sv. Višarjah svojo pobožnost.

Škocijan. V sredo, dne 20. oktobra ob 11. uri zvečer so bili naš gospod župnik poklicani na spoved. Na poti na Jezernico proti Sinčivesi se je ustrašil konj, voz se prevrne in gospod župnik se nevarno poškoduje na levi roki. Dal Bog blagemu gospodu popolnega zdravja!

Iz popotne torbe. Precej dolgo je že, odkar sem se zadnjič oglasil; gotovo ste si, g. uradnik, mislili, da me je na potovanju kakšna nesreča doletela. Toda ne, jaz sem čvrst in zdrav v svojem brlogu in od svojega potovanja, ki je bilo silno dolgo, sem si že precej odpočil. Hodil sem okrog po svetu, videl sem marsikaj; to me je razveselilo, drugo spet užalostilo. Zelo sem se razveselil, ko sem ugledal lepo vas Št. Jakob v Rožu, kjer bo enkrat stala lepa „Narodna šola“, za katero imajo pridni g. župnik

nabranih že nad 10.000 kron denarja, katerega so darovali vrli rodoljubni Slovenci iz vseh krajev; videl sem tudi kraj, kjer bo stala, da, prav lepo mesto so zbrali tej ladji rešilki. In ko sem rajžal naprej proti severu, sem prišel na „krapfeldsko polje“, kjer sem videl kralja Matjaža spati pri kamnati mizi, tukaj sem si mislil: ravno tako spijo tudi Ciril-Methodove podružnice v Podjunski dolini, kjer še z eno izjemo nobena ni letos privedila — obnega zbora. Pobljšajte se, drugače — —! Ravno ko to pišem, zarožlja telefon, iz Globasbice mi poročajo izid volitve: Grafenauer 66, Sajfric 31. Izvrstno, si mislim, kako pa je drugod?

Puščavnik Skalodvorski.

Dobrlavas. Volitve so toraj minule in zdaj imam že čas, da za tebe, dragi „Naš Dom“, par vrstic napišem. Pri nas je razmerje sledeče: volitve se je udeležilo 149 mož; kmet Grafenauer je dobil 71 — „edlman“ Seifric 78 glasov. Toraj 7 glasov večine je dobil pri nas zadnji. K temu bi pa mi še nič ne rekli, ako bi jih dobil po pravici. Kje ste, gospodje iz Dobrlvasi, pustili naše najzanesljivejše može, kateri so tudi imeli volilno pravico, da jih niste vzeli v zapisnik — in število teh je baže več ko sedem!? Krivi ste tega tudi vi kmetje sami, zakaj niste šli volilni zapisnik gledat, ko je bil odprt; se pač preveč zanesete na nje, na te „čuvaje pravice“. Samo Kokljani so še ostali trdni in šli vsi na volišče, za gosp. Grafenauerja seveda; vsa čast takim možem! Kmetje iz Goselnovasi pa so volili „voč“, katero kosijo na Miklavčevem svetu, torej jih bo v državnem zboru zagovarjala „voč“, Bog žegnaj! Lovanke so ostale pri starem: nekaj naših, nekaj onih. V Bilovčah je volil Sajfrica znani Omelk „Rajmaej“ in pa krčmar (!), drugi pa so šli vsi za našega Grafenauerja. Tako je bilo sedaj in upamo, da bo prihodnjic drugače! Kmetje, ostanite trdni!

Sveče v Rožu. Velika žalost je zavladala v naši župniji, ko smo izvedeli, da so naš č. g. kaplan Alojzij Jelenc v bolnišnici usmiljenih bratov v Št. Vidu dne 11. oktobra umrl. Ta gospod so letos, dne 6. avgusta v Ledenicah pri Idriji darovali prvo sv. mašo, nakar so kmalu prišli k nam pastirovat. V kratkem času so se s svojim prijaznim občevanjem zelo priljubili. Od meseca julija traja že tukaj bolezen legar. Ko so šli bolnika spovedovat, so sami našli to bolezen in so se morali dne 8. oktobra odpeljati v bolnišnico, kjer so tej bolezni podlegli. Bodi jim zemlja lahka!

Djekše. Dne 10. oktobra smo tudi pri nas volili. Od 108 volilcev jih je prišlo 56, od katerih je 38 volilo g. Grafenauerja in 18 g. Seifrica. Vsi nasprotniki so na vse moči delali, da bi več glasov za svojega kot „jako dobrega govornika“ znanega (o je!) kandidata nabrali. Ampak vse zaastonj! Tako se je posebno trudil tukaj dobro znani liberalček na Ovberških gorah. Pisal je celo ta „neustrašljivi kmet“ okoli po vratih. Zel je pa za vse smeh in slišati je moral marsikatero besedo, katera mu gotovo ni ugajala. Tudi naš občinski tajnik se je zopet enkrat tako daleč „pozabil“, da je volilce v svojih prostih urah pregovarjal, naj dne 10. oktobra k volitvi ne gredo, ker tako nič ne bo! A kako šele se je volilni komisar, ki je ob enom e. k. uradnik, nepristranskega pokazal. Lastnoročno je nabita oznanila „Volite Grafenauerja“ doli trgaj. Kot komisar se je tudi sam za komisijo volil, čeravno so marsikateri ugovar-

jali. Kratko, marsikaj bi se še moglo pisati. A to že zadostuje, da se vidi, kako da se na Koroškem pri sedajni tajni volitvi godi. — Dne 16. oktobra je na Djekšah zopet enkrat veselo bilo. Bila je namreč poroka Jož. Napečnika p. d. Bernčejevega sina s p. d. Ružejevega hčerjo Micko Ruže. S tem je Ružejevo posestvo dobilo zopet svojega gospodarja. Dvakrat je Ružejeva mati po smrti svojega moža posestvo oddala, pa dvakrat so morali posestvo zopet prevzeti, ker sta oba prevzemnika — njena sinova — umrla. Zdaj se je hčerina hči omožila, in njem sedanji mož je posestvo dobil. Bog daj dobri Ružejevi materi, ki je že toliko morala prestati, da v veselju in zdravju še mnogo let živijo. Bog pa daj tudi sedanjemu gospodarju Jožetu Napečnik, ki je že prej kot tih in pridem in svojim starišem pokoren sin znan bil, v vseh njegovih delih svoj blagoslov! — Zdaj, ko bi morali krmo in sadje domov spraviti, oglasila se je ne-nadoma zima. Marsikateri kmet ima še vso repico, repo in zelje zasaaj. Zdaj pa gre sneg že tretji dan, tako da ga imamo že blizo pol metra. Upajmo, da bo kmalu boljše vreme!

Iz Velikovea. Spet smo dobili že težko pričakovane Mohorjeve knjige, ki jih v prostem času tako radi prebiramo. Pri tej priliki si zapomnimo lepi zaani nauk: Berimo radi, berimo s premislekom, da bomo imeli kaj koristni. Berimo, pa ne samo povesti, temveč tudi druge težje, še posebej gospodarske stvari. Tako se človek zraven kratkega časa tudi nekaj uči, kar je dan-danes za nas živa potreba.

Št. Jur na Vinogradih. V sredo, dne 25. okt. smo pokopali pri nas pridnega mladenciča in delavca, Zavitovega Jožeta Peternel. Lotila se ga je pljučnica in devet dni navrh je mirno v Gospodu zaspal pri Koraku na Blatu. Rajni je bil goreč krščanski mož, ki smo ga vsi radi imeli. V svoji oporoki se je spomnil tudi Št. Lenartške in Št. Lambertške podružnice, ki ste potrebni poprave. V miru počivaj, blagi Jozej! — V kljub temu, da je bila letos pri nas huda suša, se nam vendar ni treba pritoževati čez slabo letino. Kruha imamo dovolj. Hajde se je nasulo prav veliko in že dolgo marsikateri ni dobil toliko krompirja, kakor letos. Vse bi bilo prav, ako bi tudi nas ne obiskal ta prešmentani sneg. Zapadel nam je na krompir in repo. Na ajvalih morajo sedaj z lopatami odpraviti sneg, da morejo krmiti svinje. To bi pa še že odpustili nesrečnemu snegu, ako bi nam le pustil zimsko setev. Bojimo se, da nam celo ne uniči rži in pšenice, katere imajo pri nas nekateri čudno veliko vsejane. Pridno pri nas sedaj, ko imamo čas, prebiramo lepe Mohorjeve knjige. Mohorjanov nas je letos malo manj kot lani v naši okolici. Kriva je nekoliko lanska slaba letina. Pa nas boče prihodnje leto več.

Žvabek pri Pliberku. Žalostno so peli naši ubrani zvonovi dne 12. oktobra, ko so se od nas poslovljali na prostijo v Dobroves naš pred. g. župnik Mat. Randl. Bili so nam goreč dušni pastir in voditelj, in Dobroves si sme po vsej pravici v čast in srečo šteti, da je dobila toli izvrstnega prošta. Bog jim poplačaj ves trud za nas in še jih dolgo let zdravih ohrani! Mnogo let pa Bog med nami ohrani našega novega gospoda župnika Fr. Uraškega. Slovesno jih je sprejela žvabeška in suška župnija v nedeljo, dne 15. oktobra po svojih zastopnikih in mladini. V ponedeljek

se je vršila slovesna inštalacija. V ginljivi pridigi so nam pred. g. dekan Bauer iz Pliberka razložili dolžnosti, ki jih imamo do dušnih pastirjev. Priporočali so nam novega gospoda v prisrčno molitev. Bil je slovesen dan za nas. Zvonovi so se ubrano glasili, topiči so grmeli in iz kora se je glasilo lepo petje šmiheljskega moškega zbora. Iz srca nam pozdravljen novi naš gospod župnik!

* * *

Deset zapovedi kmetijstvu. 1. Sej in sadi samo to, kar je za tvoje podnebje, tvoje polje in za lego tvojih zemljišč najbolj pripravno, če hočeš imeti dobro žetev in od svojega posestva največje dohodke. 2. Sej le zdravo, težko, kaljivo, dobro očiščeno seme in tudi to večkrat preminjaj, da bo mlada setev lepo pognala in ostala obvarovana boleznimi in raznih nezgod. 3. Na svojem polji skrbno kolobari in menjaj žitne rastline z okopavinami, krmiskimi in drugimi rastlinami, da se gnoj v zemlji enakomerno izrabi in se zemlja ne izsesava enostransko. 4. Ne sej na svež (frišen) gnoj, da ne zaseješ plevela na svoje njive in da dobi gnoj dovolj časa za raskroj v zemlji, kajti le takega morejo rabiti rastline. 5. Nič ne skopari s plugom, motiko in bramo, da bodo tvoje njive rahle in da bodo mogli zrak, dež, toplota in mraz blizu, ker le z njihovo pomočjo more zemlja proizvajati rastline. 6. Nikar ne zamudi orati in sejati o pravem času, če nočeš imeti škode pri žetvi. 7. Seme mora priti, kakor zahteva njegova narava, v pravo globočino in mlado rastlino je treba skrbno gojiti, da pospešiš njen razvoj in povečaš pridelek zemlje. 8. Ne zamudi žetve o pravem času, če nočeš imeti škode na dobroti in množini pridelka. 9. Kar si našel, skrbno shrani, da se ti ne pokvari, predno si mogel rabiti. 10. Ne pozabi, da odzame vsaka žetev njivi celo reč redilnih snovij, katere moraš zemlji vrniti, ako hočeš, da ostane rodovitna in da bo tebi in tvojim otrokom dobro na zemlji.

Čudna, a pametna odredba. Okrožna oblast v Gladbachu na Nemškem je izdala odredbo, ki najstrožje babicam prepoveduje z novokrščeniimi otroki obiskovati gostilne. Ob spodnjem Renu je namreč ta navada že do skrajnosti pretirana. Babica nese otroka h krstu, z njo pa gre otrokov oče in oba botra. Po krstu obiskujejo vsakovrstne gostilne, praznujejoč velikanski praznik, nosijo novokrščence seboj, pijejo toliko časa, da so prav pošastno nadelani in da pridejo domov večasih — brez novokrščence. Tudi pri nas je v nekaterih krajih taka navada, da se mora z vlivanjem velike množine opojne pijače slovesno zaključiti velepomemben dan. Otroka sicer ne zgube na svojem popotovanju, a da ga niso, so se večkrat čudili domači, ko so videli prihajati gugajočo se botro in botrčka.

Junaska škofa. Dva škofa sta umrla zadnji čas kot žrtvi krščanske ljubezni do bližnjega. V New Orleansu razsajala je takozvana rumena vročinska bolezen. Ko je to zvedel škof Kapele, ki je bil ravno na birmovanju, se je takoj povrnil k svoji čredi. Sam je hitel v bolnico med okužene bolnike, kjer jim je stregel z vso požrtvovalnostjo tako, da se je tudi njega polotila nevarna bolezen in mu vzela življenje. — Mehikanski list „El Pais“ navaja drugega škofa, ki je tudi iz ljubezni do bližnjega moral v zgodnji grob. V Tamnufpasu v sto-

lici škofa Filemona Fierro je obolelo veliko število oseb za raznimi boleznimi. Škof Fierro jih je obiskoval vsak dan in jim stregel z vso ljubeznivostjo. Slednjič se je tudi njega polotila nevarna bolezen, za katero je umrl. — Njegovo smrt so splošno vsi obžalovali, kar se je pokazalo prav lepo ob njegovem pogrebu.

Čuden običaj. V mestu Tiverton na Angleškem imajo že 700 let kaj čuden običaj. Do leta 1205 je trpelo mesto zelo na pomanjkanju vode. Tega leta so pa našli v bližini mesta velik studenec, ki napaja celo mesto. Vsakih sedem let gredo meščani z županom na čelu k studencu, kjer imajo meščani pravico, suniti v vodo župana in druge višje mestne glave. Tako se je zgodilo tudi 15. septembra letos; celo policijskega inšpektorja in policijskega sodnika so vrgli v neprostovoljno kepel. Povsod ne praznujejo kake svoje obletnice na tako slovesen način!

Kolike človek popije. Neki znanstveni angleški list je izračunal, da navadni človek popije do svojega 50. leta 35.000 litrov vode, vina, piva, sploh kake tekočine. Kdor do 50. leta ne porabi toliko tekočine, ni normalno razvit človek.

Cesar in mizar. Ko je bil nekdanj cesar na Ogrskem, je dovolil, da sme vsakdo k njemu. Tega dovoljenja se poslužil tudi neki mizar. Ko pride k cesarju, ga zaprosi, da bi svoje ime podpisal na slike, katere je prinesel seboj. „Ne morem vstreči“, reče cesar, „ker nimam pri roki ne svinčnika ne črnila.“ „Nič ne dé“, — reče mizar — „saj imam jaz tukaj svinčnik“, ter potegne iz žepa debel tesarski svinčnik. Cesar podpiše na podano mu sliko svoje ime, ter reče: „No, kaj pa še želite?“ „Prosim, dajte mi svinčnik nazaj“, reče mizar. — Cesar je namreč pozabši vtaknil svinčnik v žep.

Pravljica o cesarju Maksimilijanu. To-le zanimivo pravljico iz življenja nesrečnega meksikanskega cesarja Maksimilijana priobčil je v pariškem listu „Gaulois“ njegov bivši tajnik, general Pierron. Ta dogodek spada v dobo, ko je mladi nadvojvoda kot kadet stopil v avstrijsko vojno mornarico. Prišel je na fregato „Schwarzenberg“, na kateri je poveljeval kakor kapitan neki Dalmatinec. Fregata je krožila po Sredozemskem morju. Prestati je morala viharno vreme, nadvojvoda pa prebiti težko poskušnjo. Ko je ladija potem nekega lepega dneva priplula v napoljsko pristanišče, je bil nadvojvoda tako očaran od divne panorame onega kosa dežela, da je sklenil takoj izkrcati se na kopno. Toda ravno tega dne je „kadet Maksimilijan“ imel službo od 2. do 4. ure popoldne. Svojo nevoljo je priobčil svojemu tajniku, ki so mu ga dali na razpologo. A ta mu je rekel: „Zares krasna misel! Vaša visokost naj obleče nadvojvodsko uniformo, naj pripne red sv. Štefana, in potem vam nihče na svetu ne more zabraniti, da izidete na kopno!“ — „Seveda, izvrstna misel!“ Nadvojvoda je oblekel veliko uniformo, se je podal na krov ladije, spoštljivo pozdravil poveljnika ter mu rekel: „Čast mi je javiti vam, da gre nadvojvoda Maksimilijan na kopno.“ — „Oh, jaz ne odstopim nobenemu te visoke časti, da spremlja Vašo Visokost. Pripravite čoln!“ Nadvojvoda se ni nadejal takega odgovora; ali sedaj ni mogel iz te pasti nikamor. Ko sta stopila na pomol, je rekel kapitan nadvojvodi: „Visokost, saj znate, da moramo najprvo iti obiskat

odposlanca njegovega cesarskega in apostolskega veličanstva, ki nas predstavi na dvoru. (Tedaj je v Napolju vladala še kraljeva hiša Bourboncevi). Potem bova morala obiskati razne odposlance inozemskih držav. In res sta vse popoldne porabila na uradnih obiskih — kar ni bil posebna prijeten posel. Ko sta vse izvršila, sta uvidela, kaj da sta vse storila. In tedaj sta se morala vrniti na ladjo. Nadvojvoda je odšel v svojo kabino ter je svojemu tajniku potožil svojo nezadovoljnost. Komaj je oblekel svojo kadetsko uniformo, je ladijska ordonanca potrkalala. — „Kaj je?“ — „Gospod kapitan prosí, da pridete k njemu.“ — „To se ne more tikati mene, ker sem ravno prišel od njega.“ — „Oprostite, vi morate priti.“ Kadet Maksimilijan je prišel na krov ladje in je tu videl poveljnika, obdanega od častnikov. „Slabo znamenje“, si je mislil. Tu v resnici je stari kapitan pričel: „Kadet, meni se zdi, da sem Vas danes videl na kopnem.“ In okrevši se k najbližjemu častniku je nadaljeval: „Ni-li ta kadet imel danes službo?“ „Gospod poveljnik, imel je stražo od 2. do 4. ure.“ — „Kaj, gospod kadet, Vi ste Vašo službo zanemarili? Trideset dni ne dobite dopusta na kopno, a štiri ure boste stali na straži v košu jarbole.“ Najprej je torej kapitan ubogal nadvojvodo Maksimilijana, potem pa je kaznoval kadeta Maksimilijana!

Za odškodnino rezervistom. V Pragi so imeli rezervisti shod, na katerem so sklenili, da začnejo akcijo v ta namen, da mora država rezervistom, kadar gredo na vaje, plačati primerno odškodnino.

Slavnost tisočega jajca. Redko slavnost so slavili predpreteklo nedeljo v neki vasi v Svici. Šlo se je za jubilej neke kokoši, ki je znesla tisoč jajec. Več hiš je ob tej svečani priliki razobesilo državno in kantonsko zastavo. Popoldne so prišli povabljeni gostje z godbo na čelu k lastnici jubilarke, kjer so v zvišenih besedah dajali duška svojemu navdušenju. Oh, ta današnji svet!

„Leseno“ železnice. V Kanadi in v Severnih zveznih državah je nekoliko železnice, ki imajo leseni tir. Taka železnica, dolga 48 km, je n. pr. v pokrajini Quebec. Šine so iz javorjevega lesa in vlak vozi po njih s vso lahkoto z hitrostjo 40 km na uro. To že niso več železnice ampak — lesenice.

Ako grof krađe. Pomožni uradnik v trgovinskem ministertvu grof Evarist Arz-Vasegy je ukradel svoji gospodinjici 500 K. Dunajski sodni dvor pa ga je oprostil, češ, da je tatvino najbrže izvršil v duševni zmedenosti.

Obsiti ga ne morejo. Američani se zanimajo v zadnjem času za čudovit slučaj, ki se je dogodil v Čikagi. Neki Robert Gardiner je bil obsojen na smrt, ker je umoril neko mlado dekle. Ko so ga hoteli obsiti, ni bilo to mogoče, ker se mu ni dal zlomiti vrat. Obsojenec je namreč bolan na zelo redki bolezen, o kateri izjavlja profesor Steffenson, da so znani samo štirje slučajji do današnjega dne. Bolezen obstoji namreč v tem, da se zrastejo vratence v vratu v trdo in močno kost. Gardinerov odvetnik je naznanil sodišču, da ne more biti klient obešen in zato se je smrtna kazen odgodila za nedoločen čas. Pač ameriške posebnosti!

Vinska brata. „Ko pridem pozno v noči domov, je prvo to, da mi moja žena zuje čevlje.“ Drugi: „O moja je še bolj postrežljiva; brž, ko stopim skozi vrata, mi že zajec (sezualnik) nasproti leti.“

„Mrivaška svetlica“ na otoku Javi imavečje, iz katerega puhti neprestano močan vonj, da umre tudi najmočnejši mož, ako bi dalje časa vdihaval vase ta vonj.

Škripajoči čevlji. A.: „Tvoji čevlji pa grozno škripljejo. Stara vraža pravi, da je to znamenje, da še niso plačani.“ — B.: „Neumnost! Zakaj pa potem ne škriplje moj klobuk, svršnik in druga obleka?“

Koštrunčkov Janezek.

Spisal V. K.

Osemletni sinček gospoda župana Janeza Koštrunčka je klavirno čepel na stolu in se ni smel ganiti.

Janezek je bil čisto praznično opravljen, ves nov je bil od nemirnih nog do ostrizene glave. Kakor navadno prisiljeni mladi filozofi, je imel tudi on prst v ustih in se vglabljal v neprijetne, težke misli.

Danes so namreč vaščani in njim na čelu župan oča Koštrunček pričakovali starega grofa Jasnogorskega. Ta plemenitaš je bil velik dobrotnik vasi in vse občine; zato so ga hoteli kaj slovesno sprejeti s slavolokom, z možnarji in z različnimi takimi paradnimi častmi. Grof Jasnogorski je bil preživel poslednja leta v tujini in se je vračal za zmeraj na grad svojih očakov.

Oča župan so hodili vsi nemirni po sobi od mize do okna in od okna do mize. Tam je bil bel list in na njem slavnostni govor, ki so hoteli z njima gospod Koštrunček vredno počastiti grofa Jasnogorskega. Vedno bolj razburjeni so hlačali semintja in ponavljali tako važni nagovor, včasih pa so prav strogo in hudo poškilili na malega Janezka, če se je malo popraskal za ušesi ali pa začel z nogami zvoniti rajnim psom. Vselej se je tedaj Janezek zgenil, ker se je neznansko bal podolgastega čudovitega očetovega orodja, ki poje novo mašo.

Tiščal je prst v usta in premišljeval svojo trdo usodo, ki ga sili, da mora tako mirno sedeti. Dobro je vedel, zakaj se ne sme premakniti: samo zaradi lepe nove obleke! Janezek je bil namreč pred par meseci dobil za god tudi tako lepo novo obleko, da je od samega veselja skakal okoli hiše in po dvorišču, dokler ga ni grenka usoda zanesla v gnojuico. Z grabljami ga je hlapec še v pravem času potegnul iz nečistih voda in Janezek je bil takrat tako čudno videti, kakor pošastna riba iz tujega morja. Očetu županu se je nova obleka zasmilila na vso moč, Janezku pa nič; komaj so ga mati preoblekli, že so ga prevzeli skrbni oča v svoje pesti in ga jeli obdelovati z imenovanima glasbenima instrumentoma, da se je Janezkove lepe pesmi glas slišal dalje časa v deveto vas. Da bi torej živahni deček zopet ne zabredel v prepovedano lužo, zato je moral čepeti tukaj pod osebno varstvom previdnega očeta. Čemerno je gledal po sobi, kjer je bilo na tleh in na stolih še polno pisanih trakov, cvetlic, zelenja in takih ostankov za okras slavoloka. Večkrat je pogledal skozi okno, in tedaj je zapazil naenkrat, da govori njegova odrasla sestra Anka s sosedom sinom Tonetom. Anka in Golobov Tone bi se bila rada vzela, pa oča župan niso hoteli

ničesar vedeti o tem in so bili hčerki strogo prepovedali s sosedom sinom več govoriti, kakor „dobro jutro“ in „dober dan“. In rekli so nesrečni deklici, da ji dovolijo ženitev takrat, kadar pride za preravnega Toneta snubit kakšen knez ali grof. Že je Janezek potegnul prst iz ust, da bi hitro zatožil lahkomišelnost Anko, kako se preko plotu pogovarja s Tonetom, kar so se obrnili oča in odšli iz sobe.

Janezek se je globoko oddebnul in takoj začel menčati po stolu in maigati z rokami in nogami. Po mizi se je paslo več muh in nekatere so bile tako predrzne, da so se izprehajale po častiljivem papirju s slavnostnim govorom. S tem pa so se hudo zamerile bliskookemu Janezku in takoj jim je stregel po življenju. Urno je zamahnil z roko in ujel cel roj nesramnih živalic v pest, toda ob enem je prevrnil v svoji gorečnosti veliki črnliak, tako da se je izlilo črnilo po slavnostnem govoru. Ves trd od strahu je sedel Janezek kakor okamenel, dokler se ni prestrašil še bolj, ko mu je tekla z mize na novo hlače. Zajokal je na glas. Ta trenotek so se vrnili oča.

„O ti nesnaga!“ so zarenčali in že je mislil Janezek, da mu bo pod pritiskom podolgastega očetovega orodja vsak čas treba izpuščati žalostne glasove v veselo vas. Toda oča niso utegnili in so odložili koncert za drug čas.

„V kot! Poklekni! Za kazen ostaneš doma!“

Debela mati županja so prinesli ponesrečencu drugo obleko in dekla je prišla izpirat črno morje. Janezek je malo jokal, na tistem pa je bil le zadovoljen, da ni bil takoj tepen — saj pozneje morda oča pozabijo palice, in grofa bo Janezek že še videl, če ne danes pa jutri. Srdito so oča še enkrat pogledali oskrunjeni slavnostni govor, ki so ga znali le napol na pamet. Prihitel je ponje občinski pisar, srečni duševni oče grofu namenjene govorance, in jih opomnil, da se pripelje visoki pričakovane vsak trenutek. Odhitela sta proti slavoloku v spodnjo vas. Za njima so odhiteli tudi vsi drugi Koštrunčkovi, samo Janezek je ostal zaklenjen doma. Strašno dolgčas mu je bilo v samotni klečati in, ko so ga zabolela kolena, ni dolgo premišljeval; vstal je in šel po prstih k oknu. Toda od tam ni mogel ničesar videti, in to ga je jezilo. Kar je zagledal sosedovega psa Sultana in krasna misel mu je šnila po glavi.

Odprl je okno, zlezal vunkaj in pomagal Sultanu v sobo. Tam ga je okrasil, kolikor najlepše je le mogel, s pisanimi trakovi, vencem in zelenjem. Lahko rečemo, da v vsi Evropi ni bilo krasnejše ozaljšane ga kužka.

Tedaj so zagrmeli za gričem možnarji in vaški godci so zagodli grozovito koračnico. Ko je Sultan zaslusal to strašno godbo, je sočutno zavpil in silil proti oknu. Hitro mu je usmiljeni Janezek pomagal vunkaj in Sultan je v svoji pasji radi dirjal naravnost proti godbi, za njim pa cela tolpa vaških psov.

Župan Koštrunček so ravno stali pred grofovo kočijo in so odprli široka usta, da bi sprožili imenitni slavnostni govor, ko je pridirjal ozaljšani Sultan s svojimi lajajočimi tovariši na lice mesta.

„Svetli gospod grof! Navdaja nas nepopisno veselje...“

Dalje župan Koštrunček niso mogli. Vsa vas se je smejala smešno okrašenemu Sul-

tanu, zlasti pa pisanemu repu, ki ga je odtrgal Janezek svojemu papirnatemu zmaju in ga privoščil Sultanu.

„Navdaja nas nepopisno veselje!“

Oča župan so bili v strašni zadregi, posabili so ves govor, in smeh zbrane občine jih je zmotil docela. Potili so se, da bi se omeščal kamen.

„Nepopisno veselje“, so nadaljevali.

„Tudi mene navdaja veselje“, je odgovoril grof, ki se je sam smejal pasjemu izprevodu. Podal je županu roko in se odpeljal.

„Tega mi ni naredil nihče drugi, kakor Golob!“ so si mislili oča Kostrunček, dočim je vsa občina vpila za grofom „živio“.

Takoj po „slavnostnem sprejemu“ so jo uredili za Golobom. Ta pa je odločno tajil in se je Kostrunčku le tiho namuzaval, kar je župana še posebno jezilo. Odslej so še bolj pazili, da Anka in Tone nista mogla govoriti preko plotu.

Toda Tonetu zato ni upadel pogum. Obljubil je Janezku najlepšega lesenega konjička in izvalil iz njega vso skrivnost. In potem je šel gori na grad pred grofa in mu razodel, kje ga žuli srce.

In tako se je zgodilo, da sta se pripeljala neko lepo nedeljo po veliki maši stari prijazni grof in z njima Golobov Tone v grajski kočiji pred županovo hišo, da je vse zijalo. In grof sam je snubil Anko za Toneta. Oča Kostrunček so se odkašljevali precej časa, no, pa dolgo se niso več branili, zlasti, ko so zvedeli, kdo je takrat okrasil Sultana.

Janezek izjemoma ni bil tepen. Dobil je obljubljenega konjička od Toneta, od grofa pa novo obleko, ki jo je ravno na dan Ankiine svatbe razparal, ko je lezel čez plot Sultanu ženitovanjsko klobaso ponujat.

Svoji k svojim!

Slovinci, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, narodnjakov! — Ogibajte se trgovin nemškutarjev in naprejbedakov!

Vinogradniki pozor!

Naznanjam, da bom imel v jeseni in prihodnjo pomlad veliko množino

amerikanskih trt

na prodaj. Prodaja se samo I. vrsta.

1. Cepljenje od sort: Laški rizlic (Wälschriesling), Traminac, Sylvanec, Burgundec beli in šipon, vcepljene na Rip. Portalis. Cena 1000 kom. 160 kron.

2. Korenjaki Rip. Portalis. Solonis in Montikola 1000 kemadov 20 kron.

Za trte jamčim (garantiram), t. j., katera ne izrastejo, dan v prihodnjo jesen druge brezplačno.

Trte se pošiljajo le v od trtne uši okužene kraje. Za v jesen odvzete trte se je zglasiti do 15. novembra, za spomlad pa, dokler bo kaj zaloge.

IVAN NOVAK

trtničar pri Sv. Urbanu pri Ptuj, Za trte se jamči!

Okrajna hranilnica v Kozjem

obrestuje hranilne vloge po 4 K 25 v od 100 K in daje posojila

na zemljišča proti 5% obrestovanji.

22

Rentni davek plačuje posojilnica sama.

3-3

Bolete

za stojine na živinskih sejmih
s tekočimi številkami nareja na
zahtevanje točno in po ceni
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Ponos vsake gospo-
dinje je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

Se ne izumela pogrešati
prej v vsakem domu
družinstvu. Kava se za-
pravi kava sladna.

Zahtevajte le izvorne zavojce
s imenom -KATHEINER-

Pepelne prepričanje, da imajo lekarnarja
Thierryja kapljice in Centifolio mazilo

pri vseh notranjih boleznih, influenci, katarju, krčih in vnetjih vsake vrste, oslabele, slabem prebavljanju, ranah, telesnih poškodbah itd. najbolj uspešno sredstvo, vam lahko napravi, da naročite kapljice, ali na željo samo pošlino prosto kajigo, v kateri je na tisoče originalnih zahvalnih pisem. 12 malih ali 6 podvojenih steklenic 5 K; 30 malih ali 30 podvojenih steklenic 15 K. — Dva lončka centifolijomazila 3 K 60 v s pošlino in zabojem. Prosim naslovite: „Lekarna A. Thierry-a v Pregradi pri Regateu“. Ponarejalci in še enkratni prodajalci se sodnijsko zasledujejo. 1-7 18

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

Pozor! Čitaj!
Slabemu — moči!

Pakraške kapljice iz slavonska zel, to sta danes dve najprijljubnejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, sganjajo male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslevi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu števil. 101, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 3 K, 24 steklenič (2 ducata) 3 K 60 v, 36 steklenič (3 ducata) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducata) 16 K, 60 steklenič (5 ducata) 18 K. — Manj kot 12 steklenič se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamaženosti, hripavosti v grlu, toškemu dihanju, astmi, proti bešenju, kataru in odstranjuje goste slime ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših ptnih in pljučnih bolečinah. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 30 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj kot dve steklenici se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 101, Slavonija.

Čitaj! — Naroči! — Ne bo Ti žali!

* Najcenejša prodajalna *

„Pri zvezdi“, Maribor, Gosposka ulica 11

nasproti Martincu.

Ta že 58 let obstoječa trgovina modnega, suknenega, konfekcijskega in manufakturnega blaga

„pri zvezdi“, lastnik **Ant. J. Strohmayer, Maribor, gosposka ulica št. 11**
se je s 1. septembrom t. l. čisto na novo preosnovala in ima že v zalogi novo blago za zimo, ki se bo prodajalo po nizkih cenah, kakor je spodaj navedeno.

Goldinarska veljava.

Goldinarska veljava.

<table border="0" style="width: 100%;"> <tr><td>Sukno za obleke v vseh barvah</td><td>1 meter</td><td>1:20—1:90</td></tr> <tr><td>Pristen kranjski loden za obleke, kariran</td><td>1 "</td><td>2:35</td></tr> <tr><td>" tirolski loden za obleke, gladek</td><td>1 "</td><td>1:20—2:20</td></tr> <tr><td>Pristno kangarn sukno za obleke, črn, moder</td><td>1 "</td><td>2:40</td></tr> <tr><td>Zimski ceig za hlače</td><td>1 "</td><td>0:75</td></tr> <tr><td>Zimski loden v vseh barvah za ženske obleke dvojne širokosti</td><td>1 "</td><td>0:32—0:40</td></tr> <tr><td>Zimske volnene sukne sivo za ženske obleke</td><td>1 "</td><td>0:24</td></tr> <tr><td>Barhent</td><td>1 "</td><td>0:17—0:28</td></tr> <tr><td>Gradl za matrace</td><td>1 "</td><td>0:48—0:60</td></tr> <tr><td>Močne platne za srajce</td><td>1 "</td><td>0:15</td></tr> <tr><td>Pristne damstik platno, zelo mehko</td><td>1 "</td><td>0:23</td></tr> <tr><td>Atlas gradl, rižast, rožast 120 cm širok</td><td>1 "</td><td>0:48—0:55</td></tr> <tr><td>Črn atlas za predpasnike 140 cm širok</td><td>1 "</td><td>0:60—0:80</td></tr> <tr><td>Rjuke (kompletne) velike</td><td>1 kom.</td><td>0:80</td></tr> <tr><td>Zimske Jägreve srajce vsake velikosti</td><td>1 "</td><td>0:55—0:80</td></tr> </table>	Sukno za obleke v vseh barvah	1 meter	1:20—1:90	Pristen kranjski loden za obleke, kariran	1 "	2:35	" tirolski loden za obleke, gladek	1 "	1:20—2:20	Pristno kangarn sukno za obleke, črn, moder	1 "	2:40	Zimski ceig za hlače	1 "	0:75	Zimski loden v vseh barvah za ženske obleke dvojne širokosti	1 "	0:32—0:40	Zimske volnene sukne sivo za ženske obleke	1 "	0:24	Barhent	1 "	0:17—0:28	Gradl za matrace	1 "	0:48—0:60	Močne platne za srajce	1 "	0:15	Pristne damstik platno, zelo mehko	1 "	0:23	Atlas gradl, rižast, rožast 120 cm širok	1 "	0:48—0:55	Črn atlas za predpasnike 140 cm širok	1 "	0:60—0:80	Rjuke (kompletne) velike	1 kom.	0:80	Zimske Jägreve srajce vsake velikosti	1 "	0:55—0:80	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr><td>Zimske hlače za ženske</td><td>1 kom.</td><td>0:70</td></tr> <tr><td>Zimske srajce za ženske</td><td>1 "</td><td>0:65</td></tr> <tr><td>Zimske nogavice, črne, rudeče, gladke</td><td>1 par</td><td>0:20</td></tr> <tr><td>Zimske rokavice</td><td>1 "</td><td>0:24</td></tr> <tr><td>Ženske srajce iz vojaškega platna</td><td>1 kom.</td><td>0:58</td></tr> <tr><td>Odeja za dve osebi, z lepo volno</td><td>1 "</td><td>2:50</td></tr> <tr><td>Kece za konje</td><td>1 "</td><td>1:—</td></tr> <tr><td>Moške gate iz modrega barhenta</td><td>1 "</td><td>0:45</td></tr> <tr><td>Obrisaške</td><td>1 "</td><td>0:18</td></tr> <tr><td>Svileni robei</td><td>1 "</td><td>0:85</td></tr> <tr><td>Volneni šali</td><td>1 "</td><td>0:70</td></tr> <tr><td>Spodnje krilo iz flanel-barhenta</td><td>1 "</td><td>0:75</td></tr> <tr><td>Spodnje krilo in hlače iz barhenta</td><td>1 "</td><td>1:30</td></tr> <tr><td>Dvojne atlas odeje, rudeče, svetlomodre z zelo fino volno</td><td>1 "</td><td>3:90</td></tr> <tr><td>Slamjaki iz cvilha, dvojne širokosti</td><td>1 "</td><td>0:90</td></tr> </table>	Zimske hlače za ženske	1 kom.	0:70	Zimske srajce za ženske	1 "	0:65	Zimske nogavice, črne, rudeče, gladke	1 par	0:20	Zimske rokavice	1 "	0:24	Ženske srajce iz vojaškega platna	1 kom.	0:58	Odeja za dve osebi, z lepo volno	1 "	2:50	Kece za konje	1 "	1:—	Moške gate iz modrega barhenta	1 "	0:45	Obrisaške	1 "	0:18	Svileni robei	1 "	0:85	Volneni šali	1 "	0:70	Spodnje krilo iz flanel-barhenta	1 "	0:75	Spodnje krilo in hlače iz barhenta	1 "	1:30	Dvojne atlas odeje, rudeče, svetlomodre z zelo fino volno	1 "	3:90	Slamjaki iz cvilha, dvojne širokosti	1 "	0:90
Sukno za obleke v vseh barvah	1 meter	1:20—1:90																																																																																									
Pristen kranjski loden za obleke, kariran	1 "	2:35																																																																																									
" tirolski loden za obleke, gladek	1 "	1:20—2:20																																																																																									
Pristno kangarn sukno za obleke, črn, moder	1 "	2:40																																																																																									
Zimski ceig za hlače	1 "	0:75																																																																																									
Zimski loden v vseh barvah za ženske obleke dvojne širokosti	1 "	0:32—0:40																																																																																									
Zimske volnene sukne sivo za ženske obleke	1 "	0:24																																																																																									
Barhent	1 "	0:17—0:28																																																																																									
Gradl za matrace	1 "	0:48—0:60																																																																																									
Močne platne za srajce	1 "	0:15																																																																																									
Pristne damstik platno, zelo mehko	1 "	0:23																																																																																									
Atlas gradl, rižast, rožast 120 cm širok	1 "	0:48—0:55																																																																																									
Črn atlas za predpasnike 140 cm širok	1 "	0:60—0:80																																																																																									
Rjuke (kompletne) velike	1 kom.	0:80																																																																																									
Zimske Jägreve srajce vsake velikosti	1 "	0:55—0:80																																																																																									
Zimske hlače za ženske	1 kom.	0:70																																																																																									
Zimske srajce za ženske	1 "	0:65																																																																																									
Zimske nogavice, črne, rudeče, gladke	1 par	0:20																																																																																									
Zimske rokavice	1 "	0:24																																																																																									
Ženske srajce iz vojaškega platna	1 kom.	0:58																																																																																									
Odeja za dve osebi, z lepo volno	1 "	2:50																																																																																									
Kece za konje	1 "	1:—																																																																																									
Moške gate iz modrega barhenta	1 "	0:45																																																																																									
Obrisaške	1 "	0:18																																																																																									
Svileni robei	1 "	0:85																																																																																									
Volneni šali	1 "	0:70																																																																																									
Spodnje krilo iz flanel-barhenta	1 "	0:75																																																																																									
Spodnje krilo in hlače iz barhenta	1 "	1:30																																																																																									
Dvojne atlas odeje, rudeče, svetlomodre z zelo fino volno	1 "	3:90																																																																																									
Slamjaki iz cvilha, dvojne širokosti	1 "	0:90																																																																																									

Posebno se opozarja na veliko zalogo moških oblek.

1 štajerska obleka iz lodna, toplo vatirana samo glđ. 12:—	1 havelek z ovraratnikom samo glđ. 8:—
1 suknena obleka, debela in močna samo " 9:50	1 suknene hlače za moške " 2:10—2:30
1 kangarna obleka črna z dobrim podčivom samo " 13:50	1 ceigaste hlače za moške " 1:30—1:50
1 oblega iz ceiga, zelo trpežna, samo " 7:50	

Naročila po pošti se izvedejo točno in hitro.

* Maribor, „Pri zvezdi“, Gosposka ulica 11. *

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

9—12

Dunajska cesta 19. = v Medjatovi hiši v pritličju = Dunajska cesta 19.

v sprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvenov proti poškodbam in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:

a) zavarovanje na doživetje in smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin, 1, 2 3 in 4 K in daje po neprisiženih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;

b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju na suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Pojasnila daje za Štajersko glavno poverjeništvu v Mariboru, Fabriksgasse 21, ter postreže ako se zahteva, tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer se ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Svoji k svojim!

Slovinci! pristopajte k domači zavarovalnici!